

תנ"ר

על פי תוכנית הרפורמה למידה משמעותית

הוראות לנבחן

א. משך הבדיקה: שעתיים וחצי.

מבנה השאלה ופתחה הערך		בשאלון זה ארבעה פרקים.	
פרק ראשון	—	56	נקודות
פרק שני	—	24	נקודות
פרק שלישי	—	8	נקודות
פרק רביעי	—	12	<u>נקודות</u>
סה"כ	—	100	נקודות

ג. חומר עזר מותר בשימוש: תנ"ר שלם בלי פירושים, בלי תוספות ובלאי תרגום.
מותר להשתמש בתנ"ר שיש בו מפות.

ד. הוראות מיוחדות: (1) אל תעתיק את השאלה; כתוב את מספורה בלבד.
(2) התרכז בנושא. שים לב לכתב, לכטיב ולפיסוק.

הערה: בקטועים מן התנ"ר השם המפורש בא בצורה 'ה'.

כתוב במחברת הבדיקה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב בטויחת (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טיוטה" בראש כל עמוד טויטה. רישום טוויות כלשון על דפים שמחוץ למחברת הבדיקה עלול לגרום לפיטילת הבדיקה!

הנחהיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות לנבחנים כאחד.

בהצלחה!

/המשך מעבר לדף/

השאלות

פרק ראשון – היסטוריוגרפיה ונבואה (56 נקודות)

עונה על שתיים מן השאלות 1-3.

בכל שאלה שבחורת,עונה על סעיף א – חובה (12 נקודות) ועל שניים מן הסעיפים ב-ד
(לכל סעיף – 8 נקודות). (לכל שאלה – 28 נקודות)

1. קרא מלכים א, י, 1-13.

א

וּמִלְכַת־שָׁבָא שְׂמֻעָת אֶת־שְׁמֹעָת שְׁלֹמָה
ב **לִשְׁמָה** ו**וְתַבָּא לְנִסְתּוֹ בְחִידּוֹת**: **וְתַבָּא יְרוּשָׁלָם בְּחִילָה**
כִּבְדֵ מְאֹד גָּמְלִים נְשָׁאִים בְשָׁמִים וְהַבָּרְמָאָד וְאַבְן יִקְרָה
וְתַבָּא אֶל־שְׁלֹמָה וְתַדְבֵר אַלְיוֹ אֶת־כָּל־אֲשֶׁר הִיא עַסְלְבָבָה:
וְיִגְדְּלָה שְׁלֹמָה אֶת־כָּל־דְּבָרָיה לְאֲהִיה דָבָר גָּעוֹלָם מִן־
הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא הָגִיד לָהּ: וְתַרְא מִלְכַת־שָׁבָא אֶת־כָּל־חִכּוּמָת
שְׁלֹמָה וְהַבִּית אֲשֶׁר בָּנָה: וּמְאַכְל שְׁלָחָנוּ וּמוֹשֵׁב עַבְדָיו
וּמַעֲמֵד מִשְׁרָתוֹ וּמִלְבָשָׁיוּם וּמִשְׁקָיוּ וּעֲלָתוֹ אֲשֶׁר יָעַלְהָ בֵית
הָהָר וְלֹאֲהִיה בָהּ עֹזְרוֹת: וְתָאַמֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲמֹת הִיא הַדָּבָר
אֲשֶׁר שְׂמֻעָת יִבְרָאצֵי עַל־דְּבָרִיךְ וּעַל־חִכּוּמָתךְ: וְלֹא־הָאָמָנָה
לְדִבְרָים עַד אֲשֶׁר־בָּאתִי וְתַרְאָנָה עַיִן וְהַגָּדָלִי
חַחְצִי־הָוָסֵפָת חִכּוּמָה טֻוב אֶל־הַשְׁמֹועָה אֲשֶׁר שְׂמֻעָתִי: אֲשֶׁר־
אָנֵשֶׁיךְ אֲשֶׁר־עַבְרִיךְ אֱלֹה הַעֲמָדִים לְפָנֶיךְ תִּמְרִיד הַשְׁמֻעָים
אֶת־חִכּוּמָתךְ: יְהִי הָהָר אֶל־הַיָּד בְּרוֹךְ אֲשֶׁר חַפְץ בְּךָ לְתַתְּךָ
עַל־כִּסְאָ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָת הָהָר אֶת־יִשְׂרָאֵל לְעַלְםָן וַיִּשְׁמַר
לְמֶלֶךְ לְעֹשֹׂת מִשְׁפָט וִעְدָה: וְתַתְנוּ לְמֶלֶךְ מֵאָה וּעָשָׂרִים
כָּבֵד וְהַבָּרְמָה רַבָּה מְאֹד וְאַבְן יִקְרָה לֹא בָא כְּבָשָׁם
אָהָוָה עוֹד לְרַב אֲשֶׁר־נָתַנָּה מִלְכַת־שָׁבָא לְמֶלֶךְ שְׁלֹמָה: וְגַם
אַנְיִחַרְס אֲשֶׁר־נָשָׂא זְהָב מַאוֹפִיר הַבָּיא מְאֹפִיר עַצִּי אַלְמָגִים
הַרְבָּה מְאֹד וְאַבְן יִקְרָה: וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ אֶת־עַצִּי הַאַלְמָגִים
מִסְעָד לְבִתְהָרָה וְלִבְתְּהָרָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה
בָּאַבְן עַצִּי אַלְמָגִים וְלֹא נָרְאָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וְהַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה
נָתַן לִמְלַכַת־שָׁבָא אֶת־כָּל־חִפְצָה אֲשֶׁר שָׁאָלה מִלְבָד
אֲשֶׁר נָתַן לָהּ כַּיְד הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה וְתַפְנָ וְתַלְךָ לְאַרְצָה הִיא
וּעַבְרָיה:

��...
...ן...
...ן...
...ן...

עונה על סעיף א (חובה).

א. קרא פסוקים 1-9 בקטע שלפניך.

(1) על פי פסוקים אלה, הסבר שתיים ממטרות הביקור של מלכת שבא אצל שלמה.

(6 נקודות)

(2) ממה התרשמה לטובה מלכת שבא בביוקורה בחצר שלמה? הבא מפסוקים אלה שתניים

דוגמאות שהן התרשומות של מלכת שבא באה לידי ביטוי, והסביר אותן.

(6 נקודות)

עונה על שניים מן הסעיפים ב-ד

ב. צפה בסרטון "מלכת שבא, היסטוריה של היהודי אתיאופיה".

על פי הסרטון, מלבד הקשר המדייני בין שלמה למלכת שבא, נרם ביניהם גם קשר נוסף מסווג אחר.

(1) על פי הסרטון, הסבר את הקשר הנוסף ביניהם. (3 נקודות)

(2) הסבר כיצד אפשר לבסס את הקשר הנוסף ביניהם על פסוקים 3-13 בקטע שלפניך. (5 נקודות)

ג. (1) קרא פסוק 11 בקטע שלפניך וגם מלך א, ט', 26-28. על פי פסוקים אלה, הסבר על מה התבססה הכלכלת של ממלכת צור (הממלכה של

חירם), ומה הייתה תרומתה לכלכלה של ממלכת שלמה. (4 נקודות)

(2) יש הטוענים כי ביקורה של מלכת שבא בממלכת שלמה היה מ מניעים כלכליים. הסבר טענה זו. (4 נקודות)

ד. קרא פסוקים 4,5-8 בקטע שלפניך, וגם מלך א, ה', 9-14.

(1) על פי פסוקים אלה, ציין שלשה דברים שבהם חכמת שלמה באה לידי ביטוי. (5 נקודות)

(2) לדעתך, מה מן הדברים שציינית בתת-סעיף (1) חשוב יותר לניהול תקין של הממלכה? נמק את תשובהך. (3 נקודות)

ויהי בשנת שלוש להושע
 בְּבִן־אֱלֹהִים מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ חֹזֶקְיהָ בְּנוֹ אֶחָדו מֶלֶךְ יְהוּדָה: בְּנָה
 עֲשָׂרִים וְחַמֵּשׁ שָׁנָה הִיא בְּמִלְּדוֹ וְעֶשֶׂרִים וְתָשָׁעׁ שָׁנָה מֶלֶךְ
 בִּירוּשָׁלָם וְשָׁם אָמַר אָבִי בְּתִדְכְּרִיהָ: הוּא הַסִּיר אֶת־הַבְּמוֹת וְשָׁבֵר
 בְּכָל אֲשֶׁר־עָשָׂה דָּור אָבִיו: הוּא הַסִּיר אֶת־הַבְּמוֹת וְשָׁבֵר
 אֶת־הַמִּצְבָּת וְכַרְתֵּת אֶת־הַאֲשָׁרָה וְכַתֵּת נִתְשַׁחַת אֲשֶׁר־
 עָשָׂה מֹשֶׁה כִּי עֲדָה־יִמְמִיס הַהֲמֹה הִוֵּן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מִקְטְּרִים
 לְזִוְּנִיר־אָדָלָנוּ נִחְשְׁתָּנוּ בָּהּ אֱלֹהִים־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ־אַחֲרֵיו לְאָ-
 הִיא כִּמְהוּ בְּכָל מַלְכֵי יְהוּדָה וְאֲשֶׁר־הִי לְפָנָיו: וַיַּדְבֵּק בָּהּ אָ-
 לְאָ-סָר מַאֲחָרוֹ וַיִּשְׁמַר מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר־עָזָה בָּהּ אֶת־מֹשֶׁה:
 וְהִיא בָּהּ עָמֹו בְּכָל אֲשֶׁר־יָצָא יִשְׁפֵּל וַיִּמְרֹד בְּמֶלֶךְ־אֲשֶׁר
 וְלֹא עָבְדוּ: הוּא־הַכֹּה אֶת־פְּלִשְׁתִּים עֲדָעָה וְאֶת־גּוּבְּלָה
 מִמְּגַל נֹצְרים עֲדָ-עִיר מִבְּצָר: וַיְהִי בָּשָׁנָה
 הַרְבִּיעָת לְמֶלֶךְ חֹזֶקְיהָ הִיא הַשָּׁנָה הַשְׁבִּיעָת לְהַשְׁעָבָן
 אֱלֹהִים־יִשְׂרָאֵל עַלְּה שְׁלֹמָנָאֵסְרָם מֶלֶךְ־אֲשֶׁר עַל־שְׁמַרְזָן
 וַיַּצְרַע עַלְיהָ: וַיַּלְבִּדְהָ מִקְעָה שְׁלַשׁ שָׁנִים בָּשָׁנָת־שָׁשׁ לְחֹזֶקְיהָ
 אֵי הִיא שָׁנָת־תִּשְׁעָבָן לְהַשְׁעָבָן מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל נִלְפְּרָה שְׁמַרְזָן: וַיַּגְּלַל
 מֶלֶךְ־אֲשֶׁר אֶת־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׂר־וְיָנְחָם בְּחַלָּח וּבְחַבּוֹר נֶהָרָה
 בְּגּוֹן וְעָרֵי מִדיָּן: עַל אֲשֶׁר לְאָ-שְׁמָעוּ בְּקוֹל אֱלֹהִים
 וַיַּעֲבֹר אֶת־דְּבָרָיו אֶת פָּלָאֵשׁ עָזָה מֹשֶׁה עָבֵד בָּהּ
 וְלֹא שְׁמָעוּ וְלֹא עָשׂוּ:
 וּבְאֶרְבָּע עַשְׂרָה שָׁנָה לְמֶלֶךְ חֹזֶקְיהָ עַלְה סְנָהָרִיב מֶלֶךְ־אֲשֶׁר
 עַל כָּל־עָרִי יְהוּדָה הַבָּצְרוֹת וַיַּתְפַּשֵּׂם: וַיַּשְׁלַח חֹזֶקְיהָ מֶלֶךְ
 יְהוּדָה אֶל־מֶלֶךְ־אֲשֶׁר־וְלִבְשָׁה וְלִאמְרָה חַטָּאת שֻׁב מִעֵלִי
 אֶת אֲשֶׁר־תָּתַן עַלְיָא וְיָשָׁם מֶלֶךְ־אֲשֶׁר עַל־חֹזֶקְיהָ מֶלֶךְ
 תִּיְהָדָה שְׁלַשׁ מִאוֹת בְּפֶרֶסְפָּקָה וְשְׁלַשׁ סְכָרָה וְיָתַן חֹזֶקְיהָ
 אֶת־פְּלִילָה־בְּפֶסֶף הַגְּמַעְדָּה בֵּית־הָהָרָה וּבְאַצְרוֹת בֵּית הַמֶּלֶךְ:
 שִׁבעָת הָהָרָה קָצֵץ חֹזֶקְיהָ אֶת־דְּלֹתָהָה הַיכָּל בָּהּ וְאֶת־
 הַאֲמָנוֹת אֲשֶׁר צִפְּה חֹזֶקְיהָ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיַּתְנַסֵּם לְמֶלֶךְ
 אֲשֶׁר־וְיָשַׁלֵּחַ מֶלֶךְ־אֲשֶׁר אֶת־תְּרִתְּנָה וְאֶת־
 רְבָּסְרִים וְאֶת־רְבָּשָׁה מְנוּלְבִּישׁ אֶל־הַמֶּלֶךְ חֹזֶקְיהָ בְּחִילָה
 כְּבָד יְרוּשָׁלָם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹא יְרוּשָׁלָם וַיַּעֲלוּ וַיָּבֹא וַיַּעֲמֹד
 בַּתְּעִילָת הַבְּרָכָה הַעֲלִיָּה אֲשֶׁר בְּמִסְלָת שְׁדָה כּוֹבָס:

וַיִּקְרָא
 אֶל-הַמֶּלֶךְ וַיֹּצֵא אֲלֵהֶם אֱלִיקִים בְּנֵי-חַלְקִיהוּ אֲשֶׁר עַל-הַבִּבִּت
 וְשִׁבְנָה הַסְּפִיר וַיֹּאֶח בְּנֵי-אָסְף הַמּוֹבִיר: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רַב-שָׂקָה
 אָמְרוּ-נוּ אֶל-חַזְקִיהוּ כִּי-אָמַר הַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹלָה מֶלֶךְ אֲשֶׁר מֵה
 כִּי הַבְּתוּן הַזֶּה אֲשֶׁר בְּתוֹת: אָמְרָת אֶת-דָּבָר שְׁפָתִים עִזָּה
 כִּי וְגַבּוֹרָה לְמַלחְמָה עַתָּה עַל-מִי בְּתוֹת כִּי מְרוֹדָת בַּי: עַתָּה
 הַנֵּה בְּתוֹת לְךָ עַל-מִשְׁעָנָת הַקְּנָה הַרְצָוָן הַזֶּה עַל-מִצְרָיִם
 אֲשֶׁר יִסְמַךְ אִישׁ עַלְיוֹ וּבְאַבְכּוֹ וְנִקְבָּה בַּנְּוֹ פְּרֻעָה מֶלֶךְ
 כְּכָבָד מִצְרָיִם לְכָל-הַבְּתוּחִים עַלְיוֹ: וְכִי-תְּאַמְּרֹן אֶל-הַזֶּה
 אֲלֹהִינוּ בְּטַחַנוּ הַלְוָא-הַזֶּה אֲשֶׁר הַסִּיר חַזְקִיהוּ אֶת-בְּמוֹתִיו
 וְאֶת-מִזְבְּחָתָיו וַיֹּאמֶר לְיִהוָה לְיִרְשָׁלָם לְפָנֵי הַמּוֹבִח הַזֶּה
 כִּי תְּשַׁחַחוּ בִּירוּשָׁלָם: וְעַתָּה הַתְּעַרְבָּ נָא אֶת-אָרֶץ אֶת-מֶלֶךְ
 אֲשֶׁר וְאֲתָנָה לְךָ אֶלְפִים סְולִים אֶסְתָּוּלָל לְתֵת לְךָ רַכְבִּים
 כִּי עַלְיָהֶם: וְאֵיךְ תְּשִׁיבֵ אֶת פְּנֵי פַּחַת אֶחָד עֲבָדִי אֶרְדִּין הַקְּטָנִים
 כִּי וּתְבַטֵּח לְךָ עַל-מִצְרָיִם לְרַכְבָּ וּלְפַרְשִׁים: עַתָּה הַמְּבָלְעָדִי
 כִּי עַלְיָתִי עַל-הַמָּקוֹם הַזֶּה לְהַשְׁחֹתוֹ הַזֶּה אָמַר אֶל-הַזֶּה
 כִּי עַל-הָאָרֶץ הַזֶּה וְהַשְׁחִיתָה: וַיֹּאמֶר אֶלְיָהּ בְּנֵי-חַלְקִיהוּ
 וְשִׁבְנָה וַיֹּאֶח אֶל-רַב-שָׂקָה דָּבָר-נוּ אֶל-עַבְדֵיכְן אֲרָמִית כִּי
 שְׁמֻעִים אֲנָהָנוּ וְאֶל-תְּרוּבָר עַמְּנָנוּ יְהוּדִית בָּאוֹנִי הָעֵם אֲשֶׁר
 כִּי עַל-הַחֲמָה: וַיֹּאמֶר אֶלְיָהּ רַב-שָׂקָה הַעַל אֶדְנִיךְ וְאֶלְיךְ שְׁלָחֵנִי
 אֶדְנִי לְדֹבֶר אֶת-הַדְּבָרִים הָאֲלָה הַלָּא עַל-הָאָנָשִׁים הַיְשָׁבִים
 כִּי עַל-הַחֲמָה לְאַכְלָ אֶת-חַרְירָה וּלְשֹׁתָה אֶת-שִׁינִיָּה עַמְּכָם:
 כִּי וַיַּעֲמֹד רַב-שָׂקָה וַיִּקְרָא בְּקוֹל-גָּדוֹלָה יְהוּדִית וַיֹּדֶבֶר וַיֹּאמֶר
 כִּי שְׁמַעוּ דָּבָר-הַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹלָה מֶלֶךְ אֲשֶׁר: כִּי אָמַר הַמֶּלֶךְ אֶל-
 כִּי יִשָּׁא לְכָם חַזְקִיהוּ כִּי-לָא יוּכָל לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִזֶּה: וְאֶל-
 כִּי יִבְטַח אֶתְכֶם חַזְקִיהוּ אֶל-הַזֶּה לְאָמַר הַצִּילָנוּ הַזֶּה וְלֹא
 כִּי תְּנַתֵּן אֶת-הַעֵד הַזֶּה בַּיּוֹם מֶלֶךְ אֲשֶׁר: אֶל-תְּשַׁמְּעוּ אֶל-
 כִּי חַזְקִיהוּ כִּי כִּי אָמַר מֶלֶךְ אֲשֶׁר עָשָׂו אֲתִי בְּרָכָה וַיָּאֹו אֶל-
 כִּי וְאֶכְלָו אִישׁ-גְּפָנָן וְאִישׁ תְּאַנְתָּו אִישׁ מִידָּבוֹ: עַד-בָּאִי
 וְלַחֲתֵי אֶתְכֶם אֶל-אָרֶץ אֶרְצֵיכֶם אֶרְץ דָּן וְתִוּשָׁ אָרֶץ
 כִּי לְחַם וּכְרָמִים אָרֶץ זִית יְצָהָר וּדְבָשׂ וְחַי וְלֹא תִמְתוֹ וְאֶל-
 כִּי תְּשַׁמְּעוּ אֶל-חַזְקִיהוּ כִּי-פִּסְתִּית אֶתְכֶם לְאָמַר הַזֶּה יִצְּלָנוּ:

צואתם
מיימי רגליים

ענה על סעיף א (חובה)

א. קרא פסוקים 1-7 שלפניך.

(1) בפסוקים הבאים לאחר הפתיחה: "ויעש הישר בעניינו" (פסוק 3), מתוארות פעולות של חזקיה המלך.

ציין והסביר שלוש פעולות שעשה חזקיה, וכתב מה משותף להן. (8 נקודות)

(2) בפסוק 7 כתוב: "וימרץ במלך אשר ולא עבדו". יש הרואים קשר בין הנאמר בפסוק זה ובין הנאמר בפסוק 3. הסבר את הקשר. (4 נקודות)

ענה על שניים מן הטעיפים ב-ד.

ב. קרא פסוקים 1-7 שלפניך וגם ישועה, א', 11 - 17.

חזקיה וישועה, כל אחד בדרכו, מבקשים לתקן את הדרך שבה עבד העם את אלוהים.

כיצד בלאחד מהם מבקש לתקן את דרכי העם? הסבר את דבריך, ובסס אותם על הכתוב.

ג. (1) על פי פסוקים 19-25 שלפניך, הסבר שניים מן הטיעונים של רבקה בנאומו לנוצרים. (6 נקודות)

(2) מה הייתה מטרתו של רבקה בנאומו לנוצרים? (2 נקודות)

קרא פסוקים 27, 32-31 שלפניך.

(1) על פי פסוק 27, הסבר מדוע הצעתו של רבקה בפסוקים 31-32 יכולה לשכנע את העם לפעול על פי דבריו. (4 נקודות)

(2) צפה בסרטון "איש תחת גפנו ותחת תאנתו".

לפי הסרטון, הסבר מדוע רבקה משתמש דוקא בביטוי "ואכלו איש גפנו ואיש

תאנתו" כדי לשכנע את העם לפעול על פי דבריו. (4 נקודות)

א

שמעוּ הָדָר הַהֵּה

פרוז הבשׂן אשר בהר שְׁמֹרוֹן הַעֲשָׂקּוֹת וְלִילִים הַרְצָצּוֹת
 ב אֶבְיוֹנִים הָאָמְרוֹת לְאֶדְנֵיהֶם הַבִּיאָה וְנִשְׁתָּהָה: נִשְׁבַּע אֶדְנֵי
 הַהֵּה בְּקָרְשׂוּ בַּי הַגָּה יְמִים בָּאִים עֲלֵיכֶם וְנִשְׁאָא אֶתְכֶם
 ג בְּצֻנוֹת וְאֶחָרִיתְכֶן בְּסִירּוֹת דָּגָה: וּפְרָצִים תִּצְאָנָה אֲשָׁה נִגְדָּה
 ד וְהַשְּׁלַכְתָּנָה הַהְרָמוֹנָה נָאָס-הַהֵּה: בָּאוּ בֵּית-אֵל וּפְשָׁעָו
 הַגָּלְגָּל הַרְבּוֹ לְפָשָׁע וְהַבִּיאוּ לְבָקָר וּבְחִיכָם לְשָׁלְשָׁת יְמִים
 הַמְּעִשְׂרִתְיִיכֶם: וְקָטָר מִחְמִץ תֹּדַה וְקָרָאוּ נְדָבּוֹת הַשְׁמִיעָו בֵּי
 יְהָבָתָם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל נָאָס אֶדְנֵי הַהֵּה: וְגַם אַנְיָנָתְתִי לְכֶם
 נְקִיּוֹן שְׁנִים בְּכָל-עָרִיכֶם וְחָסֵר לְתַהַם בְּכָל מִקּוּמִתְיִיכֶם וְלֹא-
 ז שְׁבָתָם עַדְיִ נָאָס-הַהֵּה: וְגַם אַנְכִי מִנְעָתִי מִפְּס אֶת-הַגָּשָׁם
 בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה חְדָשִׁים לְקָצֵר וְהַמְּטָרָתִי עַל-עִיר אַחַת וְעַל-
 עִיר אַחַת לְאַאמְתִּיר חַלְקָה אַחַת תִּמְפֵר וְחַלְקָה אַשְׁדָּלָא-
 ח תִּמְפֵר עַלְיהָ תִּבְשֶׂה: וְנָעוּ שְׁתִים שְׁלֹשׁ עָרִים אַל-עִיר אַחַת
 ט לְשִׁתּוֹת מִים וְלֹא יִשְׁבָּעוּ וְלֹא-שְׁבָתָם עַדְיִ נָאָס-הַהֵּה: הַכִּיתִי
 אֶתְכֶם בְּשֶׁדֶפֹן וּבִירְקוֹן הַרְבּוֹת גְּנוֹתֵיכֶם וּכְרָמֵיכֶם וּתְאַנְיכֶם
 וּוֹיְתִיכֶם יָאָכֵל הָגָם וְלֹא-שְׁבָתָם עַדְיִ נָאָס-הַהֵּה: שְׁלַחְתִּי
 בְּכֶם דָּבָר בְּדֶרֶךְ מִצְרָיִם הַגְּגָתִי בְּחַרְבָּה תְּחִרְיִיכֶם עַם שְׁבִי
 סּוֹסִיכֶם וְאַעֲלָה בְּאַשׁ מְחַנֵּיכֶם וּבְאַפְלָם וְלֹא-שְׁבָתָם עַדְיִ
 יְהָבָתָם נָאָס-הַהֵּה: הַפְּכַתִּי בְּכֶם בְּמִהְפַּכְתָּה אֶלְהִים אֶת-סְדָם
 וְאֶת-עַמְּרָה וְתִהְיָה כָּאֹוד מִצְלָ מִשְׁרָפָה וְלֹא-שְׁבָתָם עַדְיִ
 נָאָס-הַהֵּה:

ענה על סעיף א (חובה).

א. קרא גם ירמיה, ז', 1-6.

העמדה של הנביאים ירמיהו ועמוס בוגע לקשר בין מוסר לפולחן שונה מן העמדה של העם.

(1) על פי שני הקטיעים, הסבר בלאחד מן העמדות — את עמדת הנביאים ואת עמדת העם.
בבסיס את דבריך על הכתובים. (8 נקודות)

(2) על פי עמוס, ד', 2-3, מהו העונש שיטיל ה' על החוטאים בעם?
(4 נקודות)

ענה על שניים מן השיעיפים ב-ד.

ב. קרא פסוקים 1-3 בקטע מעמוס שלפניך.
צפה גם בקטע מן הסרטון "כבשת הרש".

(1) ציין את מי בלאחד מן הנביאים מאשים, והסביר את דברי ההאשמה. (4 נקודות)
(2) יש הטוענים שהכחיח את בעלי השורה. הסבר כיצד טענה זו באה לידי ביטוי
בקטע מעמוס שלפניך ובסרטון שבו צפית. (4 נקודות)

ג. קרא את הפירושים שלפניך לדבריו של עמוס "באו בית אל ופְשֻׁעוּ" (פסוק 4).
רש"י: באו בית אל –adam haomer leban biliul : 'עשה, עד שתתמלא הארץ' (מכסתך).
ש' פאול: דוגמה נוספת לאמצעי הפתעה של הנביא.

(פאול, ש' [1994]. מקרא לישראל, עמוס. תל אביב: עם עובד, עמ' 76)

(1) על פי בלאחד מן הפירושים, הסבר את דברי הנביא. (5 נקודות)
(2) איך פירוש משקף יותר את כוונתו של הנביא? נמק את תשובה.
(3 נקודות)

ד. קרא פסוקים 6-11 בקטע מעמוס שלפניך.
(1) בחר בשלושה פסוקים, והסביר שלושה אסונות המצויים בהם. (5 נקודות)
(2) אסונות אלה יכולים להיות הן אזהרה הן עונש. הסבר קביעה זו על פי הפסוקים.
(3 נקודות)

פרק שני – נושאי החובה (24 נקודות)

עונה על שלוש מן השאלות 4-7 (לכל שאלה – 8 נקודות).

חוב

4. קרא דברים, כ"ד, 14-15.

לא-תעשה

ד

שכיר עני ואביוון מאחד או מגדך אשר בארכך בשעריך:
ט ביום תתן שכרו ולא-תבזא עליו הsharp מש כי עני הוא ואליו
הוא נשא את-נפשו ולא-ידקרא עליך אל-ה זה והוא בך
חטא:

- א. על פי החוק שלפני המUSIC נדרש לנוהג ברגישות כלפי העני בנוגע לתשלום שכרו.
הסביר כיצד עליו לנוהג ומדוע עליו לנוהג כך. בסס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)
- ב. (1) הסביר את האioms המופנה כלפי מעסיק שאינו פועל על פי החוק. (2 נקודות)
(2) מדוע נדרש איום זה? הסביר את דבריך. (2 נקודות)

חכמה

.5 קרא קהלה, א' 3-9, 18.

קהלה, א', 3-2

ב ג קהלה הַבְּלִים אָמַר שִׁיעַמְלָ תְּחַת הַשְּׁמֶש :

קהלה, א', 18-9

ט מה-שְׂהִיה הֵוֹ

**שְׂהִיה וּמָה-שְׁנַעֲשָׂה הֵוֹ שִׁיעַשָּׂה וְאֵין כָּל-חֶדֶש תְּחַת
הַשְּׁמֶשׁ: יִשְׁדַּבֵּר שִׁיאָמֵר רָאֵה-זֶה חֶדֶשׁ הֵוֹ כְּבָר-הִיא לְעָלָמִים
אֲשֶׁר הִיא מִלְפָנָנוּ: אֵין זְכָרוֹן לְרָאשָׂנִים וְגַם לְאֶחָרִינִים שִׁיאָיַ
לְאֵיה-הִיא לְהָם זְכָרוֹן עַם שִׁיאָיו לְאַחֲרָנָה:**

**ט אֵין קָנְדַּלָּת הִיִּתְיִ מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלָם: וְנִתְתַּי אַתְּ
לְבִי לְדֹרֹושׁ וְלִתְוֹרֵ בְּחִכְמָה עַל כָּל-אָשֵׁר נִعְשָׂה תְּחַת
הַשְּׁמִים הֵוֹ: עֲנֵנִי רַע נִתְנַן אֱלֹהִים לְבִנֵּי הָאָדָם לְעֲנוֹת בּוֹ:
ט דָּרַאַתְּ אַתְּ-כָּל-הַמְּעוֹשִׁים שְׁנַעֲשׂוּ תְּחַת הַשְּׁמֶשׁ וְהַנֵּה הַכֶּלֶ
ט הַכֶּל וְרַעֲוַת רֹוחַ: מִשְׁׁוֹת לְאַ-יּוֹכֵל לְתַקֵּן וְחִסְּרוֹן לְאַ-יּוֹכֵל
ט לְהַמְּנוֹת: דָּבְרָתִי אַנְּיָם-לְבִי לְאָמֵד אַנְּיָה הַגְּדָלָתִ
וְהַזְּלָפְתִי חִכְמָה עַל כָּל-אָשְׁר-הִיא לְפָנֵי עַל-יְרוּשָׁלָם וְלְבִי
ט יְרָא הַרְבָּה חִכְמָה וְדֹרֶת: וְאַתָּה לְבִי לְרַעַת חִכְמָה וְדֹרֶת
ט יְהִלְלוֹת וְשְׁבָלוֹת יְדַעַת שְׁגַם-זֶה הֵוֹ רַעַיּוֹן רֹוחַ: פִּי בְּרַב
חִכְמָה רַב-כְּבָעִים וְיֹסֵף דֹּעַת יוֹסֵף מִכְּאוֹב:**

- א. הסבר את תפיסת העולם של קהילת הבאה לידי ביטוי בפסוקים 2-3 של פניר. (4 נקודות)
- ב. הבא שתי דוגמאות מפסוקים 9-18 של פניר לתפיסה שהסבירה בסעיף א, והסביר כל אחת מן הדוגמאות. (4 נקודות)

نبיאי אמת וشك

6. קרא ירמיה, כ"ח, 7-17.

אך שמע-נא הדבר הזה אשר אנכי
 ח' דבר באזnek ובאונן כל-העם: הנבאים אשר היו לפני ולפניך
 מוזה-עלם יגְבָאֵו אל-ארצות רבות ועל-מלךות גדולות
 ט' למלחמה ולרעיה ולדבר: הנביא אשר יגְבָא לשלים בבא
 ד' דבר הנביא יידע הנביא אשר-שלחו: ה' באמת: ויקח
 חנניה הנביא את-המוותה מעל צואר ירמיה הנביא
 א' ושברה-זה: ואמר חנניה לעני כל-העם לאמר מה אמר
 ה' כה אשבד את-על נבדנائز מלך-בבל בעוד
 שנותים ימים מעל צואר בל-הגוים וילך ירמיה הנביא
 ב' לדרכו: ויהי דבר: ה' אל-ירמיה אחרי
 שבוד חנניה הנביא את-המוותה מעל צואר ירמיה הנביא
 ג' לאמר: הלוּךְ ואמרת אל-חנניה לאמר מה ה' מוות
 ד' עץ שברת ועשית תחתיה מות ברזול: כי כה-אמר ה'
 ע' צבאות אלהי ישראל על ברזול נתתי על-צואר כל-
 הגוים האלה לעבד את-נבדנائز מלך-בבל ועבדה-
 ט' גם את-חית השדה נתתי לו: ואמר ירמיה הנביא אל-
 חנניה הנביא שמע-נא חנניה לא-שלחן: ה' ואתה
 צ' הבטחת את-העם הזה על-שקר: לכן מה אמר ה' הנני
 משלחן מעל פני האדמה השנה אתה מות ביד-שרה
 י' דברת אל-ה': וימת חנניה הנביא בשנה היא בחדש
 השבעין:

א. קרא פסוקים 7-11 בקטע שלפניך.

כל אחד מן הנבאים, חנניה וירמיה, עושה מעשה סמלי כדי להציג את המסר שבנבואותו.

כיצד המסר הנבואי של כלنبي בא לידי ביטוי בכל אחד מן המעשים הסמליים? היעזר
בכתב בירמיה כ"ז, 2, 12. (4 נקודות)

ב. (1) על פי דברי ירמיה בפסוק 9, מהי הדרך לדעת אם הנביא המנבא שלום הוא נביא אמת?

(2) נקודות)

(2) על פי דברי ירמיה בפסוק 9, האם אפשר לדעת אם חנניה הוא נביא אמת?

נק את דבריך ובסס אותם על הקטע שלפניך. (2 נקודות)

/המשך בעמוד 12/

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים מֵהֶם לְכֶם וְיָדְךָ כְּבָשָׂת
 אַתֶּם מִשְׁלִים אֶת-הַמֶּשֶׁל הַזֶּה עַל-אֶדְמָת יִשְׂרָאֵל לִאמְרָה
 אֲבֹתֶךָ יָאֵל בָּסָר וְשֻׁמְעָרָבָן תִּקְהִנֶּה חִזְקִיָּה אָדָם אֲדָנִי
 אַסְ-יְהִיה לְכֶם עַד מָשֵׁל הַמֶּשֶׁל הַזֶּה בִּשְׂרָאֵל הַזֶּה פָּלֵל
 הַנְּפָשׁוֹת לִי הַפָּה נְפָשָׁת הָאָבִן וְכָנְפָשָׁת הַבָּן לִי-הַנְּפָשָׁת
 הַחֲטָאת הִיא תָּמוֹת וְאִישׁ פִּידְיָה צְדִיק
 וְעוֹשָׂה מִשְׁפָּט וְצְדָקָה אֶל-הָהָרִים לֹא אֲכֵל וְעַינְיוֹ לֹא נְשָׁא
 אֶל-גָּלוּי בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת-אֶשְׁתָּרְעָה לֹא טְמֵא וְאֶל-אַשָּׁה
 נְהָה לֹא יָקַרְבָּן וְאִישׁ לֹא יוֹנֵה חַבְלָתוֹ חֹוב יָשִׁיב גָּזָל לֹא גָּזָל
 לְחַמּוֹן לְרוּבָן וְעַירָּם יְכַסֵּה-בָּגָד בְּגַשְׁךָ לְאַדִּיטָּן וְתִרְבִּית
 לֹא יָקַח מַעֲול יָשִׁיב יְדוֹ מִשְׁפָּט אֶמֶת יִعַשְׂה בֵּין אִישׁ לְאִישׁ
 בְּחֻקּוֹתִי יְהָלֵךְ וּמִשְׁפָּטִי שִׁמְרֵךְ לְעַשׂוֹת אֶמֶת צְדִיק הַזֶּה חַיָּה
 יְחִיָּה נָאָם אֲדָנִי הַזֶּה וְהַלִּיד בְּנֵ-פְּרִיעָן שְׁפָךְ דָם וְעַשָּׂה אֶחָד
 מְאַחַד מְאַלְהָה וְהַזָּה אֶת-כְּלָל-אֱלֹהָה לֹא עַשָּׂה כִּי גַם אֶל-
 הָהָרִים אֲכֵל וְאֶת-אֶשְׁתָּרְעָה לֹא טְמֵא עַנִּי וְאַבְיוֹן הַזֶּה גָּזָלֹת
 גָּזָל חַבְלָל לֹא יָשִׁיב וְאֶל-גָּלוּלִים נְשָׁא עַינְיוֹ תּוֹעֲבָה עַשָּׂה
 בְּגַשְׁךָ נְתַנוּ וְתִרְבִּית לְקַח וְחַי לֹא יְחִי אֶת-פָּל-חַטּוּבָות
 הָאֱלֹהָה עַשָּׂה מִوتָּה דְמִיוֹבָן יְהִיָּה וְהַנְּהָה הַלִּיד בְּנֵי וְלִדָּא
 אֶת-כְּלָחַטָּת אֲבִיו אֲשֶׁר עַשָּׂה וַיָּרָא וְלֹא יַעֲשֶׂה כֵּהֵן עַל-
 הָהָרִים לֹא אֲכֵל וְעַינְיוֹ לֹא נְשָׁא אֶל-גָּלוּי בֵּית יִשְׂרָאֵל אֶת-
 אֶשְׁתָּרְעָה לֹא טְמֵא וְאִישׁ לֹא יוֹנֵה חַבְלָל לֹא חַבְלָל גָּזָל
 לֹא גָּזָל לְחַמּוֹן לְרוּבָן נְתַנוּ וְעַירָּם כְּפָה-בָּגָד מַעֲנִי הָשִׁיב יְדוֹ
 בְּגַשְׁךָ וְתִרְבִּית לֹא לְקַח מִשְׁפָּט עַשָּׂה בְּחֻקּוֹתִי הַלְּךָ הַוָּא לֹא
 יִמְوت בְּעַזְוֹן אֲבִיו חַיָּה אֲבִיו בִּי-עַשְׂק עַשְׂק גָּזָל גָּזָל
 אֶחָד וְאֶשְׁר לֹא-טוֹב עַשָּׂה בְּתוֹךְ עַמּוֹ וְהַנְּהָמָת בְּעַזְוֹן
 וְאָמְרָתָם מִדְעָל אֶנְשָׂא הַבָּן בְּעַזְוֹן הָאָב וְהַבָּן מִשְׁפָּט וְצְדָקָה
 עַשָּׂה אֶת-פָּל-חֻקּוֹתִי שִׁמְרֵךְ וְעַשָּׂה אֶת-חַיָּה הַנְּפָשָׁת
 הַחֲטָאת הִיא תָּמוֹת בֵּן לְאִישׁא בְּעַזְוֹן הָאָב וְאֶבֶל לֹא יִשָּׂא
 בְּעַזְוֹן הַבָּן צְדָקָת הַצְּדִיק עַלְיוֹ תְּחִי וּרְשָׁעַת רְשָׁעַ עַלְיוֹ

תְּהִיאָ:

- א. קרא פסוקים 1-4 בקטע שלפניך.
- (1) בפסוקים אלה יחזקאל הנביה מוכיח את העם על תפיסת gamol השגואה שלהם. כתוב מהי תפיסת gamol של העם, ומהי תפיסת gamol שיחזקאל מעידין.
- (3 נקודות)
- (2) לדעתך, האם תפיסת gamol שיחזקאל מעידין מייאשת את העם או מעודדת אותו? נמק את דבריך. (3 נקודות)
- בר. קרא פסוקים 5-20 בקטע שלפניך.
- הסביר מדוע הנביה מציג בפסוקים אלה מעשים של נציגי שלושה דורות של משפה אחת.
- (2 נקודות)

פרק שלישי — נושאי ההרחבה (8 נקודות)

עונה על אחת מvu השאלות 8-9 (8 נקודות).

نبיאי אמת ו舍ר

8. קרא **מלכים א**, כ"ב, 7-6, 23-19.

מלכים א, כ"ב, 6-7

וַיַּקְבִּץ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַנּוֹבִיאִים כִּאֲרָבָע מֵאוֹת אִישׁ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהֶם הָאֱלֹהֶם הָאֱלֹהֶם עַל־דָּמֹת גָּלֹעֶד לִמְלחָמָה אֲסִ-אַחֲלָל
וַיֹּאמְרוּ עַלְהָ וַיִּתְן אָדָן בַּיָּד הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר יְהוָשָׁפָט הַאֵין פָּה
נִבְיאָ לְהָ עַד וּנְדָרְשָׁה מִאָתוֹ:

מלךים א, כ"ב, 19-23

וַיֹּאמֶר לְבָנָיו שֶׁמְעַד דָּבָר־הָ רָאִיתִי אֶת־הָ יְשֻׁב עַל־בָּסָאָו
כִּכְלַד־צְבָא הַשְׁמִינִים עַמְּד עַלְיוֹ מִימִינוֹ וּמִשְׁמָאוֹ: וַיֹּאמֶר הָ
מַיִּפְתַּח אֶת־אֶחָב וַיַּעַל וַיַּפְלֵב בְּרִמּוֹת גָּלֹעֶד וַיֹּאמֶר זֶה בְּלָה
כִּי זֶה אָמֵר בְּכָהּ: וַיֵּצֵא הָרוֹחַ וַיַּעֲמֹד לִפְנֵי הָ וַיֹּאמֶר אָנִי
כִּי אָפְתַּנו וַיֹּאמֶר הָ אַלְיוּ בְּמַה: וַיֹּאמֶר אָצָא וְהִיִּתִי רֹוח שְׁקָר
בְּפִי כָּל־נִבְיאֵי וַיֹּאמֶר תִּפְתַּח וְגַסְתָּוֶל צָא וּשְׁהָדְכָנָ: וְעַתָּה
הַפָּה נִתְן הָ רֹוח שְׁקָר בְּפִי כָּל־נִבְיאֵיךְ אֱלֹהֶה וְהָ דָבָר
עַל־דָּעָה:

- א. (1) קרא פסוקים 6-7 שלפניך. מדוע שאל יהושפט מלך יהודה את מלך ישראל "היאן פה נביא לה' עד ונדרשה מאתו?" (3 נקודות)
- (2) קרא גם שמות, כ"ג, 2: "לא תהיה אחורי רביהם... להטota". כיצד הכתוב בפסוק זה משומות יכול להסביר את הסיבה לשאלת זו של יהושפט? (2 נקודות)
- ב. קרא פסוקים 19-23 שלפניך. לפי פסוקים אלה, האם ארבע מאות הנביאים הם נביאי אמת או נביאי שקר? נמק את דבריך. (3 נקודות)

תגובה על החורבן ושיבת ציון

. 9. קרא איכה, ה.

א. זכה זה מה-היה לנו הביט וראה את-חרפתנו: נחלתנו
 ג. נהפכה לזרם בטענו לנברים: יתומים הינו אין אב אממיינו
 כ. ואין
 ב. כאלמנות: מימינו בכף שתינו עצינו במחיר יבאו: על
 ג. צאיינו נרדפו יגעו לא הנח-לנו: מצרים נתנו יד אשר
 ו. ולא
 ז. לשבע לחם: אבותינו חטאנו אינם אנחנו עונתיהם סבלנו: ואינם ואנחנו
 ח. עבדים משלו בנו פך אין מדים: בנפשנו נביא לחמנו
 ט. מפני חרב המדבר: עוריינו בתלת ערי יהודה: שרדים בידם
 י. רעב: נשים בציון ענו בתלת ערי יהודה: שרים בידם
 ג. נתלו פני זקנים לא נהדרו: בחורים טהון נשאי ונעראים
 ט. בעין בשלו: זקנים משער שבתו בחורים מגינתם: שבת
 ט.מושש לבנו נהפר לאבל מחולנו: נפללה עתרת ראשינו
 י. אוינו לנו כי חטאננו: על-זה היה דוח לבנו על-אללה
 ט. חשו עיננו: על הר-zion ששים שועלים הלכו: אתה
 כ. לה לעולם תשב בסאק לדור ודור: למה לנצח תשחנו
 ט. תעזבנו לארכ ימים: השיבנו זה אליך ונשוב חיש
 כב. ימינו בקדם: כי אם-מאס מאסתנו קצת עליינו עד-מאז:

בקינה שלפניך הכותב מביע תחינה לה'.

א. הסבר מהו ההבדל בהלך הרוח בין התcheinות בפסוקים 1-18 ובין התcheinות

בפסוקים 19-21. בסיס את דבריך על הכתוב. (4 נקודות)

ב. ציין שתי זכויות אדם בסיסיות שאיבד העם עקב החורבן. בסיס את דבריך על הכתוב.

(4 נקודות)

פרק רביעי – קטע להבנה ולניתות (12 נקודות)

ענה על שאלה 10 חובה ועל שתיים מן השאלות 11-13 (לכל שאלה – 4 נקודות).

קרא דברי הימים א, כ"ב.

ויאמר דוד וזה הוא בית
ב אלהים וזה מזבח לעלה לישראל: ויאמר
 דוד לכנוס את הגרים אשר בארץ ישראל ויעמך חצבים
ג לחצוב אבני גזית לבנות בית האלהים: וברזל ולב
 למנסרים לדלתות השערים ולמחברות היכין דוד ונחשת
ד לרוב אין משקל: ועצים ארזים לאין מספר כי הביאו הצדדים
ה והצדדים עצי ארזים לרוב לרוד: ויאמר דוד שלמה
 בני גער ורד והבט לבנות לה אלה להגדייל ולמעלה לשם
ו ולהתפארת לכל הארץ אכינה נא לו ויבן דוד לרוב לפני
 מותו: ויקרא לשולמה בנו ויצו לה לבנות בית לה אלה
ז ישראל: ויאמר דוד לשולמה בנו אני היה עס-
בנִי
ח לבני לבנות בית לשם אלה: ויהי עלי דברך
ט לאמר דם לרוב שפכת ומלחמות גולות עשית לא-תבננה
 בית לשמי כי דמים רבים שפכת ארצה לפני: הנה-מן
ע נולד לך הוא יהיה איש מנשה והניחות לו מפל-אויביו
ו מסביב כי שלמה יהיה שמו ושלום ושקט אתה על-ישראל
י בימי: הוא-יבנה בית לשמי והוא יהיה מלך ליבן ואני-
ז לו לאב והכינותי בפוא מלכותו על-ישראל עד-עולם:
א עתה בני יהי אלה עמק והצלחת ובית אלהיך
ב כאשר דבר עליך: אך יתונך לה שלך ובינה ויזוך על-
ג ישראל ולשמור את-תורת אלהיך: או תצליח אם-
 תשמור לעשות את-תקנים ואת-המשפטים אשר ציה
ה אלהים מה עלי-ישראל חזק ואנץ אל-תירא ואל-תתחז:
ו והבנה בעני הכינותי לבית אלהיך ורב בקרים מה-אל-
 וכסף אלף כברים ולמחשת ולבריל אין משקל כי
 לרוב היה ועצים ואבני הכינותי ועליהם תוסיף:

ועםך

לְרַב עַשִׁי מֶלֶא כָּה חִצְבִּים וְתַדְשֵׁי אָבִן וְעֵץ וְכָל-חַכְםָ בְּכָל-
ט מֶלֶא כָּה: לְזֹהַב לְכַסְף וְלְנָחָשָׁת וְלְבָרוּל אֵין מִסְפָּדָ קֻם וְעַשָּׂה
ט וַיְהִי הַזֶּה עַמְךָ: וַיַּצְוֵן דָּנוּר לְכָל-שָׂרִי יִשְׂרָאֵל לְעֹז לְשִׁלְמָה
ח בְּנָו: הֲלֹא הָאֱלֹהִים עַמְּכֶם וְהַנִּיחָה לְכֶם מִסְבָּבֵב כִּי וְנִתְןָ
ט בְּיָדֵי אֶת יְשִׁבַּי הָאָרֶץ וְגַבְשָׁה הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וְלִפְנֵי עַמּוּ:
ט עַתָּה תְּנוּ לְבָבָכֶם וּנְפֶשֶׁלָם לְדוֹרֶשׁ לְהָאֱלֹהִים וְקַוּמוּ
ט וּבְנָו אֶת מִקְדָּשׁ הָאֱלֹהִים לְהַבְיאָ אֶת אֶרְזָן בְּרִית-הָאֱלֹהִים
ט וּכְלֵי קָדֵשׁ הָאֱלֹהִים לְבֵית הַגְּבָנָה לְשָׁסָן הָאֱלֹהִים:

ענה על שאלת 10 (חוּבָה)

10. קרא פסוקים 1,5,19 בקטע שלפני.

על פי כל אחד מן הפסוקים האלה, הסבר לשם נבנה המקדש.ענה על שתיים מן השאלות 11-13.

11. קרא את הפירוש של "מצודת דוד" לפסוק 9.

איש מנוחה: יהיה הפטזו במנוחה ולא יתגרהبني. והניחות לו: אתן לו מנוחה מאובייו ולא יתגרה מי

בו. ושולם ושקט אתן על ישראל בימיו: זיכרונו שמו הוא לאות על השולם.

על פי פירוש זה, הסבר את הקשר בין שני הביטויים "איש מנוחה", "והניחות לו", ובין שמו של שלמה.

12. מי נדרש לסייע לשליםה בביצוע המשימה שהוטלה עליו, וכייז יבוא לידי ביטוי הסיוע? בסיס את דבריך על הכתוב.

13. קרא פסוקים 7-10 בקטע שלפני ו גם শמוֹאָל ב, ז', 5-2, 13-12.האם הכתוב בפסוקים শמוֹאָל ב תומך בכתוב בפסוקים 7-10 בקטע שלפני?
הבא שתי ראיות לשובתך, והסביר אותן.**בchezchah!**